

Art. 24. Wettelijke regeling van het advertentiewezen.

Art. 25. Wettelijke regeling van het informatiewezen.

Art. 26. Verbetering der Kieswet.

REVOLUTIONNAIR SOCIALISTISCHE PARTIJ.

H. Sneevliet, voorzitter, Amsterdam; S. Zwart Sr., secretaris, Orteliusstraat 324, Amsterdam.

Beginselverklaring.

1. De Revolutionnaire Socialistische Partij (R.S.P.) stelt zich de verwezenlijking van de socialistische inrichting der maatschappij ten doel, gebaseerd op het bezit van grond en productiemiddelen door de gemeenschap, die geen uitbuiting van den mensch door den mensch, geen klassen en geen staat zal kennen.

2. De verwezenlijking van het socialisme kan slechts de uitkomst zijn van de onteigening der bezittende klasse, nadat het proletariaat de politieke macht veroverd zal hebben. De dagelijksche strijd van de proletarische klasse is bestanddeel van en dienstbaar te maken aan de verovering van de politieke macht, die slechts bereikt kan worden in een revolutionnaire situatie.

De revolutionnaire situatie bestaat, als de kapitalistische maatschappij ten gevolge van de in haar besloten en in scherpte toenemende tegenstellingen den ontwikkelingsgraad bereikt, waar de productiekrachten in haar groei worden belemmerd door de eigendomsverhoudingen en bij de proletarische klasse de bereidheid leeft door politieke massastaking, gepaard gaande met gewapenden opstand, de heerschappij van de bezittende klasse te vernietigen.

De staat is tot dusver het voornaamste machtswerktuig van de heerschende klasse ten dienste van de uitbuiting en de onderdrukking. De kapitalistische staat vervult die functie in verschillende verschijningsvormen, zoowel als monarchie als in den vorm van fascistische dictatuur en democratische republiek.

Van de machtsverhoudingen in den strijd der klassen hangt af in welken vorm de bezittende klasse den staat voor haar klassebelangen gebruikt.

Het overwinnende proletariaat zal geen van de staatsvormen van het kapitalistische stelsel kunnen gebruiken voor de verwezenlijking van zijn doel; het zal den kapitalistischen staat moeten vernietigen en de raden van de werkende massa, die den val van het kapitalistische stelsel bewerkstelligen, benutten voor de inrichting van productie en distributie op socialistischen grondslag.

In het tijdperk van den overgang naar de socialistische maatschappij-inrichting zal de radenheerschappij van het proletariaat de uitdrukking zijn van de proletarische dictatuur, die de bevochten overwinning beveiligd tegen de aanvallen der contrarevolutie in binnen- en buitenland.

3. De ontwikkeling van het kapitalistische stelsel heeft geleid tot den opbouw van een machtig productie-apparaat, hetwelk in zijn verderen groei wordt gestuit bij de handhaving van het kapitalistische privaateigendom.

De tegenwoordige wereldcrisis, die zich niet alleen door omvang, scherpte en duur onderscheidt van alle vroegere crises, die behalve conjunctuur- ook structuurcrisis is, geeft duidelijk aan, dat het hoogtepunt in de ontwikkeling van het kapitalistische systeem is overschreden, dat dus dit systeem in zijn tijdperk van neergang verkeert.

De innerlijke tegenstellingen van het kapitalisme bewerken, dat de crises zich in versneld tempo en in toenemende hevigheid herhalen. Het ontstaan van nieuwe industriegebieden met daarmee gepaard gaande revolutionaire bewegingen in de koloniën en semi-koloniën, zoowel als de snelle industrialisering der Sowjet-republieken enerzijds, de technisch-organisatorische ontwikkeling van het kapitalisme

— trust- en kartelwezen, monopolisme, rationalisatie van industrie en landbouw — anderzijds, belemmeren de toepassing van de normale middelen tot oplossing van de crises: uitbreiding van de wereldmarkt en normaliseering door waardevernietiging.

De snelle verproletariseering van groote middenstandsgroepen, waaronder de boeren, gaat gepaard met ongekende wereldwerkloosheid en bedreiging van het proletariaat met verpauperiseering en ondergang.

In die verhoudingen geeft de kapitalistische klasse de parlementair-democratische vormen van overheersching meer en meer prijs, gebruikt zij dictatoriale staatsvormen, waardoor de internationale spanning tusschen de staten wordt verscherpt en het oorlogsgevaar wordt vergroot.

4. De politieke situatie is in deze periode van kapitalistischen neergang door de grootste gevaren gekenmerkt. Op kapitalistischen grondslag is er geen oplossing mogelijk van de conflicten tusschen de imperialistische machten onderling, tusschen het imperialisme en de uit de Octoberrevolutie geboren Sowjetrepublieken, zoo min als tusschen het imperialisme en de in betekenis en omvang groeiende koloniale bevrijdingsbewegingen, die uit de economische omwenteling van de koloniale en semi-koloniale gebieden ontstaan.

Zoomin als de organisatorische ontwikkeling in het kapitalisme de tegenstelligen weg kan organiseeren en daardoor de crises met haar noodlottige gevolgen kan voorkomen, zoomin bewerkt het internationale overleg der kapitalistische machten in den Volkerenbond en in internationale ontwapeningsconferenties de likwidatie van het oorlogsgevaar.

Dit internationale overleg bewerkt slechts nieuwe groepeerings van de daarbij betrokken landen en de toeneming van de wapenering, die op zichzelf een oorzaak van nieuwe botsingen wordt.

Het heeft bovendien de verwekking van gevaarlijke illusies tot uitkomst, die zoewel den strijd van het proletariaat tegen den oorlog als den strijd tegen de klasse-uitbuiting en -onderdrukking verlammen.

Zoewel in de verhouding tusschen de klassen als tusschen de staten teekent zich met toenemende duidelijkheid het alternatief af: opgang naar het socialisme of ondergang in het barbarisme.

5. De verschijnselen in de neergangsperiode van het kapitalistische stelsel leggen het illusoire karakter bloot van de opvatting, die de verovering van de macht door de arbeidersklasse langs geleidelijken weg en met de toepassing van parlementair-democratische methoden aanwijst. Deze opvatting ontnemt aan de arbeidersklasse haar weerbaarheid zoewel in den dagelijkschen strijd op politiek en economisch terrein als voor den onafwendbaren strijd om de macht.

De internationale sociaal-democratie, belichaamd in de IIe Internationale, die bij haar aangesloten partijen en met haar verwante economische organisaties van de arbeidersklasse worden door de toepassing van de tactiek, welke uit de fundamenteel onjuiste opvatting voortvloeit, tot een bolwerk van de bezittende klasse bij de verdediging van haar macht.

De sociaal-democratie maakt zichzelf tot de gevangene van de bezittende klasse; in het huidige tijdperk van de kapitalistische ontwikkeling leidt de tactiek van geleidelijkheid, overleg, klassenharmonie en het aanvaarden van regeeringsverantwoordelijkheid tot het offeren van het klasseverzet der arbeiders op het altaar van de schijndemocratie, tot het kweken van berusting en onverschilligheid bij de proletarische klasse.

Zoewel de economische als de politieke organisaties die deze tactiek in toepassing brengen, worden daarmede bestanddeelen van het overheerschingsapparaat der bezittende klasse, die daarvan voor haar welbegrepen klassebelang gebruik maakt voor zoover en zoolang zij niet aan de vernietiging van de proletarische organisaties door haar dictatoriale macht de voorkeur geeft om haar eischen ongestoord te kunnen verwezenlijken.

6. De IIIe Internationale, uit de Russische revolutie geboren en die bij haar aangesloten communistische partijen zijn op haar beurt fundamenteel afgeweken van de beginselen en methoden, die bij haar stichting tot grondslag dienden, toen zij de taak op zich nam als de generale staf van de proletarische wereldrevolutie op te

treden. De overheerschende machtspositie van de communistische partij der Sowjet-Unie in de IIIe Internationale heeft enerzijds geleid tot het bepalen en dienstbaar maken van haar politiek en tactiek aan de staatspolitiek der Sowjet-Unie en anderzijds tot het schematisch overbrengen van Russische ervaringen en begrippen op het leven en den strijd der andere communistische partijen.

Het internationalisme van den proletarischen klasserijds is prijsgegeven met de principieel aanvaarding van het anti-Leninistische begrip van den opbouw van het socialisme in één land, welke gevaarlijke illusie ernstige belemmeringen doet ontstaan voor het initiatief en de activiteit der aangesloten partijen en haar, in voor revolutionairen strijd gunstige verhoudingen, tot schadelijke passiviteit voert.

De nadeelen van deze ontwikkeling worden nog verscherpt door het algeheel prijsgeven van de partijdemocratie zoowel in het leven der IIIe Internationale als in dat der aangesloten partijen en door het aanvaarden van organisatiebegrippen en methoden, die het gezondmaken der Komintern van binnenuit onmogelijk maken.

7. De ervaringen van de Russische Octoberrevolutie, zijnde de grootste overwinning, die het proletariaat in honderd jaren geschiedenis van den proletarischen klasserijds kon bevechten, hebben het internationale proletariaat geleerd, dat de machtsverovering door de arbeidersklasse slechts verkregen kan worden door daadwerkelijken, buiten-parlementairen strijd, waarbij de revolutionaire partij als gids van de arbeidersklasse optreedt en de arbeidersraden als uitvoerders van den wil der proletarische klasse handelen. Zij bleken in staat, de onteigening van de kapitalistische klasse door te zetten en de grondslagen voor een socialistische inrichting der maatschappij te leggen.

Zoowel het uitblijven van de proletarische revolutie in andere hoogontwikkelde kapitalistische landen als de achterlijkheid van het vóór-revolutionaire Rusland en de verwoestingen van den wereldoorlog en den burgeroorlog deden ernstige gevaren ontstaan voor de uitkomsten der Octoberrevolutie, die door de invoering van de planmatige productie en de collectiviseering in den landbouw volstrekt niet definitief overwonnen zijn. Integendeel worden de bestaande gevaren wezenlijk vergroot door inkrimping van de macht der raden en der arbeidersorganisaties, door den groei van de bureaucratie in de Sowjetmacht in het leven der Russische communistische partij, die zelfs de stelselmatige vernietiging van belangrijke strijdbare revolutionaire krachten, welke de verwording der proletarische dictatuur bestrijden, bewerkstelligt.

De geconstateerde verschijnselen en de in verband daarmee gemaakte ernstige fouten, de schadelijke illusie-politiek en de misvorming van de proletarische dictatuur door de tegenwoordige machthebbers der Sowjet-Unie doen echter geenerlei afbreuk aan de wereldbeteekenis van de Octoberrevolutie van het Russische proletariaat, zoomin als aan den plicht de Sowjet-Unie te verdedigen tegen elke door het imperialisme ondernomen poging om de Sowjetmacht te vernietigen.

In deze bestaat de hulp aan de Sowjet-Unie te verlenen uit het, in geval van oorlog, ontketenen van den burgeroorlog tegen de eigen bourgeoisie.

8. Steunende op de ervaringen van het Russische proletariaat, in en na de Octoberrevolutie, daaruit lessen trekkende voor den strijd in de hier bestaande verhoudingen, herinnert de Revolutionnaire Socialistische Partij er aan, dat de bevrijding van de arbeidersklasse slechts het werk van de arbeidersklasse kan zijn.

De voorbereiding en organisatie van den bevrijdingsstrijd maakt de vorming van een revolutionaire partij noodzakelijk, die den klassenstrijd op internationalen grondslag voert.

De Revolutionnaire Socialistische Partij is er zich ten volle van bewust, dat het zwaartepunt van de klasse-actie der arbeiders meer dan ooit op het terrein van den daadwerkelijken en massalen strijd ligt, dat ook in den economischen strijd van de klasse de toepassing van een revolutionaire strijdtactiek meer en meer noodzakelijk is.

In het tijdvak van den kapitalistischen neergang worden zoomin door enkele vakactie als door parlementair politieke actie belangrijke voordeelen voor de arbeiders verkregen. Toch ondersteunt de Rev. Soc. Partij den strijd der vakbeweging,

waarbij zij voorkeur laat gelden voor die groepeerings, die den vakbewegingsstrijd als klassestrijd ziet en die in haar propaganda het meest bijdraagt tot verheldering van het klassebewustzijn, tegen schadelijke illusies stelling neemt. Ook maakt de Rev. Soc. Partij gebruik van de parlementaire hulpmiddelen, al weet zij zeer goed, dat daarmede geen belangrijke verbeteringen voor de arbeiders te behalen zijn en al wijst zij elke coalitie met burgerlijke groepeerings en elke bestuursverantwoordelijkheid met de meeste beslistheid af.

De Rev. Soc. Partij, die er van uit gaat, dat zij in haar werk rekening moet houden met de dagelijkse behoeften en nooden der arbeidersklasse, past het revolutionnaire parlementarisme toe om de illusie-politiek der parlementaire democratie te ontmaskeren, daardoor de verheldering van het klassebewustzijn te bevorderen en om de mobilisatie van de arbeiders op het klassefront te bespoedigen.

Zij wil zoowel de sociaal-demokratische als communistisch gezinde arbeiders van hun illusie bevrijden en voor het gemeenschappelijk verzet tegen de bezittende klasse en den kapitalistischen staat winnen.

Zij wil den strijd tegen fascisme en oorlogsgevaar met toepassing van alle middelen voeren.

Zij ziet in de revolutionnaire koloniale bevrijdingsbeweging een ondermijning van de macht van het wereldimperialisme, verklaart zich met die beweging solidaire en ondersteunt met alle ten dienste staande middelen die krachten der Indonesische bevrijdingsbeweging, die de belangen der werkende massa vertegenwoordigen en die den strijd voor onmiddellijke onafhankelijkheid van Indonesië op onverzoenlijke wijze tegen het Nederlandsche koloniale kapitalisme voeren.

De Revolutionnaire Socialistische Partij wil de voorhoede zijn van het strijdende Nederlandsche proletariaat, zich niet laten beïnvloeden door de opvattingen van zijn achterlijke deelen, doch zijn acties op zoodanige wijze voeren, dat het verband met de proletarische massa's niet verloren gaat en de meest strijdbare krachten niet in onvruchtbare putschen worden geofferd.

Om aan haar taak te kunnen beantwoorden, wil de Rev. Soc. Partij zich een zoodanige organisatie geven, dat het geestelijk leven der partij zich kan ontplooiën met erkenning van de noodzakelijkheid van discipline in de actie en dat de nauwe verbinding van de leden, lokale organisaties en leidende instanties, zoomede de controle op de leidende instanties verzekerd zijn. In het innerlijke leven der partij moet de democratie tot haar recht komen.

Zichzelf hiermede vrijwarende voor bureaucratische verstarring en geestelijke verschrompeling wil de partij in den bevrijdingsstrijd van het Nederlandsche proletariaat haar revolutionnaire rol vervullen.

Verkiezingsprogram.

Economische eischen.

A. Werkloosheid.

1. Op groote schaal worde productief werk ter hand genomen om op radicale wijze de heerschende werkloosheid te bestrijden, met dien verstande dat een loonminimum moet worden vastgesteld.

2. Ten behoeve van alle werkloozen wordt een premievrije werkloosheidsverzekering van staatswege ingevoerd, de steunnormen worden in overleg met de vakbeweging vastgesteld.

3. Ten behoeve van de jeugdige werkloozen worden bijzondere beschermende bepalingen in het leven geroepen.

B. Landbouw.

4. Landnationalisatie inclusief overname van de hypotheeklasten voor de kleine boeren. Afschaffing van het bestaande pachtstelsel. Maatregelen, die gelijkstelling van den levensstandaard der industriearbeiders bewerken. Het gebruiksrecht van den grond alleen voor hen, die den grond bewerken.

C. Crisisfonds.

5. Door ingrijpende kapitaalbelasting en radicale wijziging van het erfrecht